

Fra LaRouche-bevægelsen 11. jan. 2015: Hvis Alexander Hamilton var i live i dag ...

Det er i dag grundlæggeren af Det amerikanske System for Politisk Økonomi, Alexander Hamiltons fødselsdag; han blev født den 11. januar 1757 (eller 1755). Hamilton gik fra at leve ukendt på en ø i Caribien og til at blive et verdenshistorisk geni, der opererede fra New York City, med de nødvendige idéer til at skabe en republik, der som sit grundlag forpligtede sig til endeløst økonomisk fremskridt; idéer, der efter planen ikke blot skulle tages i anvendelse i de nyligt dannede Forenede Stater, men over hele verden.

Det lykkedes Hamilton at skabe denne republik; men Det britiske Imperium, som han bekæmpede, var ikke ødelagt. I dag holder dette imperium stadig USA i en skruestik og truer med at sprænge hele verden i luften i en atomkrig, hvis det ikke får de indrømmelser, det behøver for at bevare sin magt.

Lige så vel som Hamilton, selv som ung mand, vidste, at Det britiske Imperium ikke kunne ødelægge de amerikanske kolonier i en krig, så ville han i dag erkende, at briterne ikke kan vinde deres konkurrence imod resten af verden, uden at ødelægge sig selv. Dette punkt har også Lyndon LaRouche gentagne gange understreget. Men de kan trække resten af verden med sig i denne ødelæggelse, hvis det nødvendige lederskab, der kan ødelægge deres magt, ikke fremkommer.

I løbet af de seneste uger er der kommet stadig voksende indikationer på, at politiske topfolk, især i Tyskland, men også i andre europæiske lande, forstår den umiddelbare fare, som er skabt af det britiske imperieangreb mod Rusland.

Faktisk er det ikke nødvendigvis et tilfælde, at Londonistan-angrebet mod Frankrig fulgte kort tid efter præsident Hollandes angreb på EU's og NATO's holdning med konfrontation over for Rusland. En af de højeste, advarende røster tilhører, ironisk nok, tidligere britiske agent Mikhael Gorbatsjov, der næppe ses som en profet i sit hjemland Rusland, men som nu korrekt hyppigt taler offentligt om faren for en krigskonfrontation, fremprovokeret af Vesten. I denne uges interview med *Der Spiegel* udtaler han sig tydeligere end nogensinde: den bestående trussel hedder »atomkrig«.

Et andet aspekt af den fare, som europæerne tydeligt ser, er opkomsten af den totale nazisme, der støttes af britiske kræfter og NATO-kræfter. Vestens støtte til nazisme i Ukraine fører helt klart til krig – som den ukrainske patriot Natalia Vitrenko kraftfuldt påpegede i vores [nedestående rapport](#).

Hvordan kan denne krig stoppes? Endnu engang, kun gennem Hamiltons metode med politisk økonomi – metoden, der vælter systemet med imperialistisk, finansielt diktatur og erstatter det med et system, baseret på fysisk-økonomisk samarbejde og videnskabelig vækst. Det er den metode, der nu er blevet vedtaget af BRIKS som et alternativ til geopolitik, men som også USA har desperat brug for at vedtage.

I den kommende uge må denne Hamilton-metode rejse sig som en ikke-lineær bølge i USA, med hans New York City som spydspids, der leder hele nationen ind i et afgørende brud med Det britiske Imperium. Hamilton var en eksemplarisk kæmper, kendt for at gå imod alle odds for at vinde sejre, der syntes umulige. Det er vores opgave i de nærmest kommende dage.

[1] Kommer snarest på hjemmesiden, -red.

EIR: På randen af Verdenskrig i 2015?

Af Jeffrey Steinberg. 4. jan. 2014 – Festligholdelsen af Nytåret i år skete mod en baggrund af den voksende fare for verdenskrig og bestræber på at forhindre, at en konflikt bryder ud i det tidlige 2015.

Russiske regeringsfolk, inklusive præsident Vladimir Putin og chefen for de væbnede styrker, general Valeriy Gerasimov, gjorde det i erklæringer ved årets slutning og i interviews klart, at Rusland er fuldt ud klar til en strategisk imødegåelse af fremstødet for regimeskift i Moskva, der kommer fra NATO og Obamas Hvide Hus.

Den 29. dec. gav general Gerasimov, i et interview med *Rossiya 24 TV*, et overblik over Ruslands fremskridt i eftersynet af sin strategiske atomstyrketriade, med testaffyring af en ny generation mobile, landbaserede ICBM'er og udstationeringen af tre nye atombevæbnede ubåde af Borei-klassen til den nordlige flåde.

Han sagde, at den strategiske modernisering er en topprioritet, der er i overensstemmelse med den nye, russiske militærdoktrin, som netop er blevet udstedt. I nummeret fra 24.-30. nov. af Det russiske Forsvarsministeriums magasin *Militær Tænkning* var der en lang artikel med overskriften »Politisk teknik for farvede revolutioner – Hvordan man holder dem i skak«, som gentog den russiske militærkommandos vurdering, at vestlige magter er engageret i en krigsform for det 21. århundrede med regimeskift, baseret på anstiftelse af »styret kaos« med henblik på at vælte regeringer, især inden for området af CSTO (Collective Security Treaty Organisation;

Organisationen for en fælles sikkerhedsaftale), inklusive Rusland.

Faren for krig, som drives frem af nedsmeltningen af det transatlantiske finanssystem, blev ligeledes markeret af Willy Wimmer, den tidligere nationale sikkerhedsrådgiver til Tysklands Kristendemokratiske Union, i en strategisk analyse med titlen, »Vil det hele eksplodere i 2015?«. Wimmer peger her på flere faktorer, der kunne udløse dette: udsigten til en græsk udtræden af euroen; Londons afkobling fra EU; Le Pens overtagelse i Frankrig; og Obamaregeringens etablering af Ruslands »fjendestatus som institution«. Wimmer nævnte Cecil Rhodes' britiske imperietradition som drivkraften bag den aktuelle krigsfare.

Et ekko af Wimmers advarsler kom fra Pat Buchanan, der den 2. jan. på antiwar.com skrev og spurgte: »Ligger krig i kortene for 2015?«. Buchanan nævnte den nylige vedtagelse i Kongressen af HR 758, en provokation mod Rusland, og præsident Obamas sanktioner mod Moskva, som fremstød for krig. Han advarede om, at Kongressen sandsynligvis vil vedtage levering af våben til Kiev, og dette kunne udløse en barsk, russisk militærrespons.

Er nogen ved at få kolde fødder?

Obamaregeringen har bebudet sanktioner mod fire russiske regeringsfolk under Magnitsky-loven, hvilket forårsagede en kraftig fordømmelse fra det Russiske Udenrigsministerium, der advarede om, at sådanne fjendtlige handlinger kunne ødelægge ethvert russisk samarbejde med Washington om afgørende vigtige spørgsmål, som P5+1-forhandlingerne med Iran, samt de igangværende, russiskledede bestræbelser på at nå frem til en politisk løsning på den fire år lange syriske konflikt, der har forårsaget fremkomsten af Islamisk Stat.

Truslen om umiddelbart forestående krig er blevet så udtalt, at nogle af de ledende krigsprovokatører er ved at blive bange

og advarer om faren. Den tidligere ukrainske præsident Viktor Jusjenko, der blev installeret i midten af 2000-årene under første fase af den Orange Revolution, sagde i et interview i slutningen af december, at 60 % af det ukrainske folk er modstandere af den aktuelle regerings politik med at integrere landet i EU og NATO.

Selv Adrian Karatnycky, den tidligere chef for Freedom House og nuværende direktør for Det atlantiske Råds Ukraine i Europa Taskforce, advarede om, at Sektor Højre og hardcore anti-russiske, ukrainske oligarker, der finansierer de ekstremistiske bander, udgør en trussel mod Ukraines sikkerhed og omgående må bringes under kontrol.

Nogle forsøg på modstand

Selv, mens Wall Street og London driver verden hen imod en strategisk konfrontation, der kunne føre til termonuklear krig og udslettelse, er der visse tegn på modstand. Ved årets slutning afholdt udenrigsministrene fra Rusland, Ukraine, Tyskland og Frankrig en telefonkonference, der havde til formål at genstarte Minskdrøftelserne fra september 2014 for at bilægge krisen i Ukraine. De fire ministre blev enige om, at det var nødvendigt, at Kontaktgruppen omgående trådte sammen igen, og der rapporteres om flere forestående møder i begyndelsen af januar, i Berlin og i Astara, Kasakhstan, for at genoplive indsatsen.

Som et tegn på russisk velvilje for at fremme nedtrapningen af Ukraine-krisen har præsident Putin meddelt, at Rusland ville begynde at levere 500.000 tons kul om måneden til Ukraine – uden forudbetaling. Rusland arbejder også på at være vært for en forhandlingsrunde i Moskva i januar måned for den syriske opposition, inklusive både indenlandske grupperinger og grupperinger med base i udlandet, sammen med repræsentanter for regeringen. Viceudenrigsminister Alexander Bogdanov har

ledet denne indsats efter både at have besøgt Damaskus og Ankara (hvor oppositionsgrupperne har hovedkvarter). Russerne har lagt pres på præsident Bashar al-Assad for at engagere sig fuldt ud i dialogen med oppositionen; Rusland har indflydelse, fordi Assad har bedt Moskva om 10 mia. dollar i nye lån.

Egypten og Iran har indikeret deres villighed til at samarbejde i den syriske fredsbestræbelse. Og den amerikanske udenrigsminister John Kerry har bevaret en tæt kontakt med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov om både Syrien og Ukraine, selv om det ikke står klart, om Kerry har nogen opbakning fra præsident Obama og dennes inderkreds i Det hvide Hus til dette diplomatiske initiativ.

Foto: Den russiske præsident Vladimir Putin holder sin årlige Tale til Nationen 4. dec. 2014

EIR: Hamiltons New York

9. jan. 2015 – Se ikke hen til Washington, D.C., for lederskab i den intensiverende politiske krise i USA. Nationens hovedstad er endnu engang centrum for Konføderationen, en rede af bøller, sykofanter og særinteresser, der kontrolleres af Wall Street. Se i stedet hen til New York City, mere specifikt Alexander Hamiltons New York City.

New York City var den politiske smeltedigel, hvortil den unge Alexander Hamilton som teenager netop var ankommet fra De vestindiske Øer i begyndelsen af 1770'erne med den faste

beslutning, at han ville skabe historie. Her, i samarbejde med andre patrioter, og i brutal, politisk kamp mod agenter for Den britiske Krone, modnedes hans geni, og han udviklede sine idéer om politisk økonomi, på basis af hvilke Den amerikanske Forfatning og den unge nation er baseret.

I en vis forstand var disse idéer ikke nye. Hamiltons videnskabelige synspunkt kan identificeres som tilhørende den tyske filosof-videnskabsmand Gottfried Wilhelm Leibniz, der igen var fortsættelsen af renæssancetraditionen efter Nicolaus Cusanus og Johannes Kepler – i modsætning til John Lockes, Isaac Newtons, David Humes og Thomas Hobbes elendige sociale kontrakt. Hamilton hævdede, at Naturlig Lov dikterede, at menneskeheden dedikerede sig til det, Leibniz ville have kaldt »lykkens videnskab«, og skabte et politisk system, der bragte mennesker sammen for at opfylde dette formål.

New York City udgjorde en naturlig base for disse idéer. Efter syv års britisk besættelse under Revolutionskrigen var byen ved at vende tilbage til sit livlige handelsliv og under hastig vækst, og tiltrak immigranter, der søgte en chance for at deltage i verdens første, virkeligt republikanske samfund, fra hele verden. Da Hamilton ledede kampen for vedtagelse af Forfatningen i 1787-88, kunne han regne med støtte fra tusinder af håndværkere og specialhåndværkere, som i hans økonomiske vision så den fremtid, som de tragtede efter for sig selv og deres efterkommere.

Højdepunktet af denne støtte blev vist under en usædvanlig demonstration om morgenen den 23. juli 1788 for at støtte den nye, amerikanske Forfatning. Fem tusind mænd og drenge, der repræsenterede henved 60 fag og professioner, kom, alle iført kostumer og ledsaget af farverige vimpler og bannere, der udråbte den lykke og rigdom, der ville følge i kølvandet på en stærkere, national union. Processionen blev anført af »Frihedens geni« Christoffer Columbus. Håndværkere dominerede de første otte divisioner i marchen, efterfulgt af advokater, købmænd og præster – som vidnede om ikke blot den dybtgående

støtte til Forfatningen blandt arbejdere, men også betydningen af de organiserede fagområder i byens samfundsliv efter Uafhængigheden. Efterhånden, som processionen bevægede sig gennem byens centrum, så man, højt hævet over alle andre udstillinger, det Føderale Skib Hamilton. En nedproportioneret fregat med 32 kanoner, 27 fod lang, blev trukket af et forspand på 10 heste. Et banner tæt ved fra skibstømmerne proklamerede:

»Ved dette føderale skib vil vore erhverv genoplives/
og købmænd og skibsbyggere og tømrere vil trives«.

LaRouche-bevægelsen er i øjeblikket engageret i et fremstød for at mobilisere for genoplivelsen af Hamiltons syn på USA, og for at få Amerika til at tilslutte sig andre nationer, der nu vedtager dette syn for deres eget land. New York City er centrum for denne nationale kamp om at dumpe Hamiltons fjender på Wall Street – og genopbygge nationen. Gå med i kampen.

Forslag til fordybelse:

 [*Lyndon LaRouche: Den klassiske kunstart kaldet fysisk økonomi*](#)

**Fra LaRouche-bevægelsen 9.
jan. 2015:**

Voksende tegn på Wall Street/London-desperation

Faren for generel krig – term nuklear krig – mod Rusland, der kommer fra den truende bankerot af Wall Street og City of London, er helt klart drivkraften bag desperate handlinger fra hele dette oligarkiske apparat. Dette er blevet reflekteret i de sidste 24 timer på både de finansielle og strategiske krigsfronter.

Først og fremmest kom angrebet på ugebladet *Charlie Hebdo*'s kontorer i Paris. Dette er et forvarsel om yderligere terrorhandlinger af denne art, advarede Lyndon LaRouche i torsdags. »Dette kommer fra London og er en del af det britiske krigsfremstød. Deres politik er massiv befolkningsreduktion, og anvendelsen af terrorinstrumenter må forstås i denne sammenhæng.«

LaRouche advarede om, at briterne vil spille på begge sider af islam/anti-islam-orkestreringen.

»Terrorisme er terrorisme, uanset den specifikke etiket«, hævdede LaRouche. »Det vil kræve en del seriøst og kompetent efterretningsarbejde at besejre dette truende angreb.«

LaRouche tilføjede, at angrebet i Paris må ses som en advarsel om lignende aktioner, som vil bryde ud andre steder.

»Undervurder ikke«, fortsatte LaRouche, »betydningen af pressekonferencen på Capitol Hill i onsdags med tidligere senator Bob Graham og de nuværende kongresmedlemmer Walter Jones og Stephen Lynch sammen med familierne til ofre for 11. september. De fangede virkelig den saudiske – faktisk den anglo-saudiske – hånd på højeste niveau bag al alvorlig global terrorisme. Dette er en meget vigtig afsløring af den virkelige terrortrussels natur, som er styret fra højeste niveau.«

Der er da også allerede ved at komme beviser op til overfladen, der indikerer en klar, britisk hånd bag terrorangrebene i Paris. Torsdag aften afslørede *Daily Telegraph* klare forbindelser mellem en af gerningsmændene i Paris og Abu Hamza, der igennem mange år har rekrutteret folk til jihad med base i Finsbury Park moskeen i London. Abu Hamza blev domfældt ved en amerikansk statslig domstol sidste år for at sponsorere terrorisme, men under sin rettergang var hans forsvar, at han arbejdede på vegne af MI5, Storbritanniens modstykke til FBI.

Den samme desperation, der er drivkraften bag den nye bølge af terrorisme i stil med 11. september, driver også republikanske kongresledere til at bøje sig for Wall Streets krav om omgående garantier for ubegrænset bail-out gennem skatteborgernes penge af deres totalt bankerotte finansboble. Samtidig presser de også på, som Lyndon LaRouche advarede, for at få indført onde nedskæringer, der har Amerikas fattigste og mest sårbare som målgruppe – gennem nedskæringer i madkuponer og social bistand til handicappede og veteraner. Dette er nøjagtig det samme som den britiske politik for radikal befolkningsreduktion.

LaRouche har for nylig forudsagt, at det republikanske lederskab i Kongressen meget snart vil blive lige så forhadet som Obama.

Republikanere i Repræsentanternes Hus, der responderede til den fortsatte rædsel på Wall Street for en snarlig nedsmeltning, forsøgte onsdag at hamre endnu en Wall Street bail-out-lov igennem – og de blev slået af en disciplineret, demokratisk afstemning. Snarere end at udnytte deres flertal i Huset, brugte republikanere nogle procedureregler til at gå uden om Husets Komite for finansielle tjenesteydelser og kræve en omgående afstemning om lovforslag HR 37, en samling forholdsregler for afregulering, inklusive yderligere to års forlængelse af sidste frist-datoen fra juli 2017 for banker til at sælge ud af deres kautionerede gældsforpligtelser og

fjerne alle kautionsforpligtelser på derivatkontrakter. Alle demokrater for nær 35 stemte »nej«, og forholdsreglerne blev nedstemt med seks stemmer (vedtagelse kræver et to tredjedels flertal). Demokrater, inklusive senator Elizabeth Warren, og kongresmedlemmer Maxine Waters og Keith Ellison, var stadig rasende over Obama-Jamie Dimon-svindelen i december, der ophævede forbuddet mod bail-out fra FDIC (den amerikanske, statslige indskudsgarantifond) af futures-derivater på råmaterialer, og selv leder af mindretallet, Nancy Pelosi, mobiliserede demokratisk opposition.

Mens dette var en begrænset, men nyttig, sejr for bagtroppen, så forråder det det fortsatte Wall Street-hysteri og åbner dørene for Lyndon LaRouches ægte løsning: Driv Wall Street til bankerot ved at gennemføre hans Fire Hovedlove, med genindsættelsen af den originale Glass/Steagall-lov fra 1933 som den første.

I en lignende desperat handling var den ukrainske premierminister (Victoria Nulands »vor mand Jats«) i Berlin i torsdags, hvor han mødtes med den tyske kansler Merkel og pressede på for yderligere konfrontation med Rusland og med præsident Putin i særdeleshed. Mens den franske præsident Hollande har ydet modstand mod det fortsatte angreb mod Rusland og har presset på for, at Normandiet-gruppen af statsoverhoveder fra Ukraine, Rusland, Frankrig og Tyskland snart skal mødes i Kasakhstan for at løse Ukraine-krisen, leverede Jatsenjuk et aggressivt angreb på Putin og beskyldte Rusland for at stå bag hackerangrebet på den tyske regerings computere og beskyldte Putin personligt for at sende horder af »banditter« ind i Østukraine. Merkel gjorde intet forsøg på at modsige Jatsenjuks skandaløse provokationer.

Tilbage før årsskiftet advarede LaRouche allerede om, at de allerførste dage og uger i 2015 ville blive opgørets øjeblik på global skala. Begivenhederne i de seneste 48 timer viser blot, hvor præcise hans advarsler har været.

Hvorfor USA må gå med i BRIKS: IV: Et nyt system: Menneskets fremtid som en Vernadskij-art

Menneskeheden er ikke, i sin natur, begrænset af ydre miljømæssige, planetariske eller endda interplanetariske grænser. På et hvilket som helst stadium af den menneskelige arts udvikling vil der være visse grænser, men disse grænser skal kun associeres med dette særlige stadium, og ikke med grænser for menneskeheden i sig selv. Grundlæggende set er mennesket den eneste, levende art, der definerer sine egne grænser, som det dernæst besejrer og erstatter med nye gennem en kontinuerlig proces med successive, revolutionerende, videnskabelige og kulturelle fremskridt.

Download (PDF, Unknown)

RADIO SCHILLER den 8. januar 2015: Efter angrebet i Frankrig

Hvorfor USA må gå med i BRIKS:

Kap. III: Konkrete muligheder for USA's tilslutning til BRIKS

En række konkrete tilbud om at samarbejde med Rusland og Kina i en ny æra med global, og interplanetarisk, udvikling, er blevet præsenteret for USA. Ud over de nylige tilbud fra præsident Putin og præsident Xi Jinping med hensyn til Silkevejsfondens, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbanks og andre BRIKS-relaterede nye, økonomiske institutioners åbne og inkluderende natur, har der været en række andre forslag om samarbejdende udvikling. Øverst på listen står forslag om fælles projekter om arktisk udvikling, udvikling af rumfart og avancerede former for atomkraft.

Download (PDF, Unknown)

HVORFOR USA MÅ GÅ MED I BRIKS:

Introduktion: Der er kun to alternativer for menneskeheden

I: En ny, international orden er vokset frem

Lyndon LaRouche har udgjort det intellektuelle og politiske lederskab i kampen for en ny, international, økonomisk orden for planeten. Den dybtgående virkning af LaRouches lederskab reflekteres klart i de aktuelle handlinger, som tages af BRIKS og andre for at skabe en ny, global finansarkitektur og strategisk alliance mellem nationer.

Download (PDF, Unknown)

Fra LaRouche-bevægelsen 8. januar 2015:

Riv Det britiske Imperium ned; indvars kreativtetsalderen!

Pressekonferencen i dag i Washington på Capitol Hill om de 28 hemmeligstemplede sider [af den særlige Kongresundersøgelse af angrebene 11. sep. 2001, -red.] med tidligere senator Bob Graham og de nuværende kongresmedlemmer Walter Jones og

Stephen Lynch, var et hårdt slag mod Det britiske Imperium og deres globale terrorapparat. Og det var på høje tid, at det skete, lød Lyndon LaRouches kommentar i dag.

Så meget desto mere, fordi kun få timer, før pressekonferencen i Washington begyndte, blev samme, britisk-styrede terrorapparat brugt i Paris, Frankrig, hvor maskerede og tungt bevæbnede terrorister dræbte 10 journalister og to politibetjente på det franske, satiriske blad Charlie Hebdos kontor. På grund af deres finanssystems ukontrollerbare implosion har Lyndon LaRouche i de seneste uger advaret om, at man kan regne med, at Det britiske Imperium vil tage krig i brug – inklusive finansiell, militær og irregulær krigsførelse, såsom terrorisme – i et forsøg på at fastholde deres dødsgræb om planeten.

På pressekonferencen om de 28 sider fordømte senator Graham og kongresmedlemmerne Jones og Lynch ikke blot saudiernes rolle i 11. september-angrebene, men trak mere end én gang en parallel til »det britiske forræderi« mod USA under borgerkrigen. Senator Graham krævede et »Lincolnsk« svar fra landets institutioner, hvilket er milevidt fra det, man hidtil har set fra Kongressens og den udøvende magts side. De bebudede et fremstød for at få senatorer til at introducere en resolution mage til den, der er blevet introduceret i Repræsentanternes Hus, og som kræver en ophævelse af hemmeligstemplingen af de 28 sider. Faktisk gik flere af deltagerne i begivenheden, inklusive medlemmer af LaRouche-bevægelsen, direkte fra Capitol Hill-pressekonferencen og videre til at udføre lobbyvirksomhed over for senatorer og kongresmedlemmer for, at de skulle gøre præcis dette.

Nu må der gøres endnu mere, og det hurtigt. Euroens fortsatte dyk varslers nedsmeltningen af det transatlantiske finanssystem, selv før de afgørende græske valg den 25. januar. Det britiske Imperium har lanceret fornyet finansiell krigsførelse imod Rusland, som kunne give bagslag – og det særdeles eksplosivt – hvornår det skal være. Og Jeb Bush, som

det sande barnebarn af den nazistiske Prescott Bush, han er, lancerede sin præsidentkampagne med en fundraising-kampagne med slægtninge i ... Greenwich, Connecticut, hedgefondenes hovedstad i USA!

Men, bemærkede Lyndon LaRouche i dag, nu, hvor Republikanerne har konsolideret magten i Kongressen, og med Wall Street-interesserne, der koncentrerer sig i de republikanske ledere, vil Det republikanske Parti hurtigt blive det mest forhadte parti i USA.

PRESSEMEDDELELSE: Amerikanske kongresmedlemmer kræver, at Obama offentliggør de 28 hemmeligstemplede sider af Kongresundersøgelsesrapporten om 11. september-angrebene og Saudi Arabiens rolle; øget pres på Senatet

7. jan. 2015 – Behovet for omgående at offentliggøre de bortredigerede 28 sider om finansieringen af 11. september-angrebene, fra Den fælles Kongresundersøgelse af

Efterretningsaktiviteterne før og efter terrorangrebene den 11. september, 2001, var emnet for en slagkraftig pressekonference på Capitol Hill i Washington i dag. Begivenheden var sponsoreret af kongresmedlemmerne Walter Jones (R-NC) og Stephen Lynch (D-MA), der den 6. januar genfremsatte deres resolution, der kræver, at præsident Obama ophæver hemmeligstemplingen af de sider i rapporten, der først blev hemmeligstemplet af George W. Bush. Resolutionen er nu fremsat for Kongressen som H Res 14. (se congress.gov)

Pressekonferencens taler var tidligere amerikanske senator Bob Graham (D-FL), der sad som en af formændene i Undersøgelseskomiteen, og som i de sidste 12 år har kæmpet for at få siderne frigivet.

Sammen med Jones, Lynch og Graham på podiet stod også familiemedlemmer til ofre for 11. september: Terry Strada, medformand for 11. september-familier og overlevende forenet for retsforfølgelse af terrorisme; Sylvia Carter, søster til et 11. september-offer i Pentagon; og Abraham Scott, ægtemand til et 11. september-offer i Pentagon. De talte alle med stor kraft om det længst forsinkede behov for fuld afsløring, sandhed og retfærdighed for de overlevende og ofrene og det amerikanske folk.

Den kendsgerning, at et stort terrorangreb, angiveligt udført af muslimske ekstremister, havde fundet sted i Paris den samme dag, gjorde, at deltagernes krav blev en endnu mere påtrængende nødvendig hastesag – som både kongresmedlem Jones og senator Graham påpegede.

Ødelæggende konsekvenser

I sine bemærkninger skitserede senator Graham tre ødelæggende konsekvenser af den manglende frigivelse af de 28 sider: 1) fornægtelse af sandheden; 2) fornægtelse af juridisk retfærdighed; og 3) en svækkelse af USA's nationale sikkerhed.

Senator Graham krævede, at præsident Obama levede op til »Lincoln-standard« , hvorved præsident Lincoln gjorde alle budskaber, der blev sendt til Udenrigsministeriet under Borgerkrigen, til et spørgsmål om offentliggørelse. Efter krigen forfulgte den amerikanske regering dette og krævede den britiske regering til ansvar for at hjælpe og tilskynde Konføderationen (Sydstaterne). Der blev sluttelig betalt skadeserstatning til USA for dette forræderi.

Senator Graham forklarede:

»Endnu et eksempel fra Borgerkrigen: Briterne havde underskrevet en neutralitetsaftale med USA, der sagde, at de ikke ville være involverede i Borgerkrigen. Man fandt siden hen ud af, at deres skibsværfter havde bygget militærskibe til Konføderationen. Da krigen sluttede, glemte USA ikke; det lod ikke de negative effekter af Storbritanniens forræderi ligge. De forfulgte snarere sagen, og sikrede sluttelig en anerkendelse af, hvad briterne havde gjort, samt en vis compensation for konsekvenserne af deres handlinger. Hvilken forskel mellem den måde, hvorpå dette land så sig selv som en stolt forsvarer af retfærdighed for sine borgere, og så det, vi oplever i dag.«

Graham sluttede med følgende bemærkninger:

»Jeg vil i dag gøre dette til en sag, at der findes en trussel til den nationale sikkerhed gennem at fornægte afsløring, og vi så endnu et kapitel af dette i dag i Paris. Her er nogle kendsgerninger: Saudierne ved, hvad de gjorde. De er ikke personer, der ikke er klar over konsekvenserne af deres regerings handlinger. For det andet, så ved saudierne, at vi ved, hvad de gjorde! Der er nogen i vores regering, der har læst disse 28 sider; nogen i regeringen har læst alle de andre dokumenter, der hidtil har været mørklagte. Og det ved saudierne.«

»Hvad tror man, saudiernes holdning ville være, hvis de

vidste, hvad de havde gjort, vidste, at USA vidste, hvad de havde gjort, og de også ser, at USA har indtaget en holdning med enten passivitet, eller ligefrem fjendtlighed over for at lade disse kendsgerninger blive kendt af offentligheden? Hvad ville den saudiske regering gøre under denne omstændighed, som er præcis, hvor de har befundet sig i mere end et årti?»

»Jamen, for det første har de fortsat, og muligvis accelereret, deres støtte til en af de mest ekstreme former for islam, Wahhabisme, over hele verden, i særdeleshed i Mellemøsten. Og for det andet, har de støttet deres religiøse iver, gennem finansiel eller andre former for støtte til de institutioner, der ville udføre disse ekstreme former for islam. Disse institutioner inkluderer moskéer, madrassaer (muslimske skoler) og militær. Al-Qaeda var en skabelse af Saudi Arabien; de regionale grupper, såsom al-Shabaab, har i vid udstrækning været skabelser af Saudi Arabien; og nu er ISIS den seneste skabelse!«

»Og jo, jeg håber og har tiltro til, at USA vil knuse ISIS, men hvis vi tror, at det er definitionen på sejr, så er vi meget naive! ISIS er en konsekvens, ikke en årsag – det er en konsekvens af spredningen af ekstremisme, først og fremmest af Saudi Arabien, og hvis det knuses, vil de etablere, finansiere og støtte en anden institution til at udføre missionen.«

»Så konsekvensen af vores passivitet over for Saudi Arabien har været, at vi har tolereret denne række institutioner, voldelige, ekstreme og ekstremt skadelige for området i Mellemøsten, og en trussel mod verden, som vi så det i morges i Paris.«

»Jeg slutter derfor med at sige: dette er et meget vigtigt spørgsmål. Det kan synes uaktuelt for nogle, men det er lige så aktuelt som de hovedoverskrifter, vi læser i dag. Det er et spørgsmål, der vedrører kernen af USA's kontrakt med sin

befolkning, at befolkningen giver regeringen troværdigheden og støtten til at regere; regeringen giver befolkningen den information, på baggrund af hvilken de kan foretage gode bedømmelser af det hensigtsmæssige i regeringens handlinger. Det er lige så fundamentalt som retfærdighed for vort folk, der har lidt så meget gennem denne onde forening af ekstremisme og en meget magtfuld nationalstat. Og det er USA's befolknings sikkerhed.«

»Jeg takker endnu engang kongresmedlemmerne for deres lederskab. Jeg håber, at en bølge af andre kongresmedlemmer, der anerkender vigtigheden af dette spørgsmål, snarest vil slutte sig til dem. Og så, at USA's præsident endelig vil erklære, at han vil vedtage Lincoln-standarden med fuld afsløring og forlade sig på det amerikanske folks intelligens og dømmekraft og patriotisme til at beslutte, hvad det hensigtsmæssige handlingsforløb bør være.«

Senatet må tage skridt til handling

Mens alle talerne krævede, at præsidenten handler nu, sigtede kongresmedlem Jones særligt på det amerikanske Senat og insisterede på, at senatorerne omgående måtte tage skridt til at introducere en lignende resolution (som den i Repræsentanternes Hus, *-red.*), med krav og ophævelse af hemmeligstemplingen. Hans, og Grahams og Stradas, ord vil give kraftig genlyd i Capitol i de kommende dage. Han sagde:

»Vi har fremlagt denne resolution som en opfordring til præsidenten om at gøre det, der er det rigtige for det amerikanske folk og familierne til ofrene for 11. september. Senator Grahams tilstedeværelse her er absolut, absolut, hvad vi har brug for, for at få Senatet til at slutte sig til os med en overensstemmende resolution i Senatet, samt afholde en pressekonference, og lad os lægge pres på præsidenten.

Jeg ved ikke, efter jeg havde læst disse 28 sider, hvorfor der er nogle, der tøver med at frigive de 28 sider. Steven Lynch og jeg – og jeg har en kopi af dette brev, hvis I vil have det, før I går hjem i dag – skrev et brev til præsidenten i april og bad om at frigive informationen. Han har, ved to forskellige lejligheder, sagt til familierne, jeg vil frigive de 28 sider. Det har stået i pressen!

Vi skrev et brev til ham i april, hvor vi bad ham venligst frigive informationen. Indtil dags dato har vi ikke modtaget noget svar. Vi har ringet til Det Hvide Hus mange gange. Dette er, hvad de har svaret: 'Vi arbejder på et svar. Vi må lade de forskellige afdelinger se på svaret.'

Tiden er inde til, at Senatet slutter sig til Repræsentanternes Hus, og slutter sig til det amerikanske folks, og 11. september-ofrenes familiers, ønsker.«

Pressekonferencen var velbesøgt, med reportere og/eller kamerafolk fra CNN, Fox News, US News og World Report, Newsweek, Daily Beast, New York Times, ABC, NBC, Huffington Post, National Review og flere websider med relation til 11. september, inklusive 28pages.org og hr428.org.

Hvorfor USA må gå med i BRIKS: – Kapitel II: Imperiesystemet

er dødt og må nu fjernes

Alene den foranstående forkortede opsummering af den eksplosive udviklingsproces, som BRIKS har udløst på denne planet, gør det påfaldende imponerende potentiale klart, som dette tilbyder med hensyn til at bringe menneskeheden frem til det højeste niveau af samarbejde og udvikling, der nogensinde er opnået. Men det er ikke tilstrækkeligt simpelt hen at tilbyde og bygge denne mulighed, og så håbe på det bedste. Det britiske Imperium, hvis blotte eksistens er truet af denne proces, og som bekæmper den indtil døden, må fjernes, og det århundredgamle oligarkiske imperieprincip må bandlyses fra planeten én gang for alle.

Download (PDF, Unknown)

Fra LaRouche-bevægelsen 6. jan. 2015: Mobiliser ud fra en 'Ny økonomisk platform' i Hamiltons tradition

Gyset fra et ubetaleligt gældskrak, der stammer fra eurozonen og de kollapsende oliepriser, fejede mandag over verdensmarkederne og fik bankaktier i hele Europa og USA til at styrtdykke.

Hvis det var nødvendigt med en respons på weekends lækage om, at kansler Merkel og hendes team har pralet med, at de var

parat til at eskortere Grækenland ud af euroen, så gav markederne denne respons. De er ikke parat til endnu en græsk (og spansk, og italiensk osv.) gældskrise, fordi de befinder sig i en dyb, dyb krise med nulvækst med en anti-russisk finanskrigs politik, der er blevet påtvunget Europa, og som er i færd med at føre til både et finanskrak og til krig.

Så snart det i sidste måned kom frem, at Grækenland skulle afholde nyvalg til parlamentet den 25. januar, udløst af genforhandling af landets gæld, advarede EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche om, at den nye gældskrise ikke ville begynde umiddelbart efter 25. januar, men omgående i begyndelsen af januar, og at det, der virkelig stod på spil, var en krig med atommagten Rusland. Nu, hvor vi befinder os ved foden af gældskrakkets bjerg, siger nogle højtplacerede europæiske lederskikkelser, »Nu er det nok; vi må ud af denne krise; hvordan kommer vi ud af krigssituationen?« Søndagens advarsler fra den franske præsident Hollande (»Vi må stoppe sanktionerne nu«) og fra den tyske vicekansler Gabriel (»husk, at Rusland er en atommagt!«) var langt mere alvorlige end tidligere advarsler; og det var kun de mest bemærkelsesværdige blandt andre advarsler, der kommer fra Italien, fra Østeuropa og selvfølgelig fra selve Rusland, der tilbyder at erstatte konfrontation med samarbejde mellem EU og den Eurasiske Økonomiske Union.

I USA blev Wall Street-gyset med et fald på – 2 %, anført af et brat fald i bankaktier, fremprovokeret af endnu et fald i oliepriserne og de uhyrlige Wall Street-investeringer i derivater i disse råvarer til en værdi af titals milliarder dollars. Det statslige energiinformationskontor udgav en prognose, der sagde, at olieforbruget i første halvdel af 2015 ville falde med yderligere 1 mio. tønde om dagen i forhold til anden halvdel af 2014; i sig selv et tegn på det igangværende økonomiske fald i det transatlantiske område, med centrum i Europa. Og alligevel fortsætter Obama i bedste Nero-stil med at forfølge en politik, skabt i London, med at »tvinge Rusland

i knæ« ved hjælp af sanktioner og de samme dyk i oliepriserne, som truer med at forårsage en Wall Street-eksplosion.

Men denne politik vil også forårsage en eksplosion i verden, i form af krig.

Hvordan vi kommer ud af denne eksistentielle krise? Den »nye økonomiske platform«, som Lyndon LaRouche vedholdende har foreslået, siden marts-juni i 2014, udtrykt gennem fire fundamentale love for den økonomiske politik, betegner en tilbagevenden til de principper i traditionen efter Hamilton, på hvilke USA's oprindelige union og hurtige økonomiske vækst var baseret. Denne genoplivning af principperne vil give USA – og Europa, hvis hun følger efter – muligheden for at slutte sig til den nye orden for gensidig vækst og produktivitet, som tilbydes af BRIKS og allierede nationer, især gennem Kinas politik.

Ved et betydningsfuldt offentligt arrangement i New York City den 17. januar, mindedagen for Martin Luther King, vil ledende amerikanske aktivister samles for at mobilisere for denne politik, og begivenheden vil blive fulgt på møder internationalt. Arrangementets tema er: »BRIKS-nationer genopliver dr. Martin Luther Kings drøm: Økonomisk retfærdighed er en umistelig ret«. Denne begivenhed vil blive et vendepunkt i menneskehedens afværgelse af den krise, der nu intensiveres.

*Billede: Enden
på Systemet*

Hvorfor USA må gå med i BRIKS:

– Kapitel I: En ny, international orden er vokset frem

Hvad enten amerikanerne er klar over det eller ej, er et nyt, internationalt system blevet etableret på denne planet, som nu definerer fremtiden for den menneskelige art. På mindre end et år er en alliance omkring BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) blevet skabt, der med kæmpeskridt har opbygget en parallel, økonomisk orden, en orden, der udelukkende er dedikeret til opbygningen af den produktive økonomi, i modsætning til Det britiske Imperiums aktuelle, bankerotte, transatlantiske system, der er centreret omkring bankerne i City of London og på Wall Street. Dette bankerotte system, der har forpligtet sig over for maksimeringen af spekulativ, monetaristisk profit og bragt verden til randen af global, økonomisk disintegration og krig.

Download (PDF, Unknown)

**Fra LaRouche-bevægelsen 5.
januar 2015:**

Knus Wall Street for at standse krigsfremstød!

»Skrig 'Ravage!', og slip krigens hunde løs«

Julius Cæsar, III, ii

– Verden befinder sig for enden af en meget kort lunte til global krig, anstiftet af London og Wall Street i deres desperate forsøg på at undgå tab af magt, mens deres transatlantiske finansimperium omkommer i flammerne. En indikation på det voksende hysteri og den voksende desperation var en spalte, skrevet af klummeskriveren i *The London Telegraph*, Ambrose Evans-Pritchard, et velkendt talerør for britisk efterretningsvæsen, der sagde, at kollapset af europæiske obligationsrenter er uden fortilfælde, siden den Sorte Død i det fjortende århundrede. Det, som Pritchard og søndagens *New York Times* kaldte faren for deflation, er i virkeligheden et totalt kollaps af de europæiske nationers realøkonomier.

Og nu, da Grækenland befinder sig på randen af at forlade eurosystemet og afvise Trojkaens nedskæringspolitik, er der panik over, at smitten fra denne overhængende udvikling vil spredes i hele Europa, med begyndelse i Italien, Portugal, Spanien og måske endda Frankrig.

I Tyskland er et slagsmål uden fortilfælde brudt ud omkring Merkelregeringens nedskæringsplan for eurozonens Middelhavslande. For første gang siger tyske regeringsfolk, inklusive en af Merkels økonomiske toprådgivere, Michael Fuchs, åbenlyst, at Grækenland kan bryde ud af euroen uden at forårsage en større krise. SPD-koalitionspartnere, der afviser denne fantasi, er rasende over, at man er kommet med udtalelser uden forudgående konsultation.

Der er meget lidt tillid nogetsteds til denne påstand om

europæisk finansiel stabilitet, og både Pritchard og *New York Times* fra søndag bønfuldt chefen for Den europæiske Centralbank, Mario Draghi, om at leve op til sit løfte om at gøre »hvad det skal være« for at redde euroen. Det betyder et massivt program for kvantitativ lempelse (QE) med ophedet pengetrykning, som, siger Pritchard, vil være for lidt, og komme for sent.

Det er præcist denne galskab med kvantitativ lempelse, der har skabt historiens største Wall Street-boble – en boble, der også befinder sig på den yderste rand af at eksplodere. Den fortsatte kollaps i oliepriserne, gennem bevidst anglo-saudisk manipulation, truer med at detonere en Wall Street-derivatboble på 20 billioner dollar, der er bygget op omkring den amerikanske og canadiske fidus med skiferolie og -gas.

Så, på begge sider Atlanten, kan det finansielle korthus brase sammen hvert øjeblik, det skal være. Alene af denne grund er Wall Street og London parat til at sætte en atomar udslettelse på spil ved at gøre fremstød for krig som den eneste tilbageværende mulighed for deres døende imperium. Og så længe, Barack Obama forbliver i Det Hvide Hus, har Wall Street og London fingeren på atomknappen.

*Billede:
Blowout!*

RADIO SCHILLER den 5. januar 2015: Grækenland kan udløse finanskrak

Med formand Tom Gillesberg

Fra LaRouche-bevægelsen 4. jan. 2015: I har langt mindre tid, end I tror

Under en diskussion om den aktuelle, strategiske situation i går intervenserede Helga Zepp-LaRouche skarpt for at fremstille den aktuelle situations virkelighed. »Historien vil måske ikke vente til den 17. januar«, understregede hun under en diskussion om Schiller Instituttets planlagte arrangement den 17. januar i New York. Vi må mobilisere ud fra et standpunkt om den umiddelbart overhængende krise – der står umiddelbart foran at komme ned over vore hoveder, både finansielt og strategisk.

Det tempo, hvormed begivenhederne finder sted, understregedes i går af udviklingen omkring euroen. Ifølge kalenderen vil eurokrisen finde sted efter det græske valg, som er fastlagt til den 25. januar, og hvis resultat afgjort forventes at

blive en afvisning af EU's politik. I virkeligheden finder krisen sted nu, som det ses af indikationer om det rapporterede dramatiske skift i den tyske regerings politik mht. at acceptere, at grækerne forlader euroen.

Den kommende finansielle nedsmeltning vil selvfølgelig ikke ske i Europa, men på globalt plan, hvor også Wall Street vil bryde sammen. Vi står over for en verdenskrise, som kunne komme væltende ned over hovedet på os hvert øjeblik, det skal være.

Det samme gælder konfrontationen med krig.

Den umiddelbart overhængende krise gør omgående handling bydende nødvendig – vedtagelsen af [LaRouches Fire Love](#), der begynder med Glass-Steagall, samt en national bevægelse med krav om USA's såvel som Europas tilslutning til BRIKS, for at genopbygge en verden, der er menneskeheden værdig. Zepp-LaRouche understregede, at dette skift i USA involverer intet mindre end en genoplivelse af den ægte, amerikanske identitet som en republik, der handler både i sine egne borgeres og hele menneskehedens interesse.

En ledende amerikaner, der handlede i denne hensigt, var Alexander Hamilton fra New York, USA's første finansminister, og af hvis geni fødtes det Amerikanske, økonomiske System, som BRIKS-nationerne nu har vedtaget. Denne briefing indleder en række lejlighedsvis historiske overblik over Hamiltons lidenskabelige kamp for dette system – denne gang kampen omkring hans Report om Offentlig Kredit, som han fremlagde for Kongressen den 9. januar 1790.

(Link hertil følger senere)

Fra LaRouche-bevægelsen 31. dec. 2014:

De afgørende slag vil finde sted i begyndelsen af januar

Foran os ligger der en nedsmeltning af hele det transatlantiske finanssystem, muligvis så tidligt som i begyndelsen af januar, understregede Lyndon LaRouche i dag (30. dec.). Det dikterer nødvendigheden af hurtigt at få et resultat mht. at få USA og Europa ind i BRIKS-dynamikken, og ikke planer og løsninger på længere sigt, som måske vil komme for sent til at gøre en forskel, med mindre vi handler nu. Under disse betingelser kan det være farligt at planlægge for længere ud i fremtiden, erklærede LaRouche.

Den aktuelle udvikling i Grækenland er et eksempel på, hvor hurtigt situationen, så vel som gældskrisen, udvikler sig. Der er nu udskrevet nyvalg til den 25. januar, og det vil sandsynligvis resultere i en regering ledet af Syriza, der allerede har gjort det klart, at de har til hensigt at bryde væk fra den folkemorderiske nedskæringspolitik, som Trojkaen har tvunget ned over landet. Som rystede kommentatorer i Det britiske Imperiums medier alle indrømmer, så kan denne »antisystem«-smitte lynhurtigt sprede sig til Spanien, Portugal, Italien, Frankrig og selv Storbritannien.

I en artikel i *Financial Times* sagde Gideon Richman det direkte: den største risiko er, at »vælgerne gør oprør mod den økonomiske nedskæringspolitik«; sker det, vil hele »korthuset, med gæld, bailout (statslige redningspakker) og nedskæringspolitik begynde at vakle«. Dette minder om JP Morgans klage fra begyndelsen af maj 2013 over, at det største problem i Europa er eksistensen af anti-fascistiske forfatninger, der blev vedtaget efter Anden Verdenskrig.

For fascisme ville forstås gøre livet så meget lettere for Det britiske Imperium. En skam, at russerne, kineserne, andre BRIKS-lande og et voksende antal nationer i hele Latinamerika og Asien ikke er enige og ikke bøjer sig for afpresningen med trusler om en militær og finansiel atomkrig.

Med hensyn til USA, erklærede LaRouche, så er vi bankerot, og befolkningen er demoraliseret. Vore militære kapaciteter er ødelagt, vore institutioner inkompetente og i færd med at bryde sammen. USA er forkrøblet, understregede LaRouche, og vi må foretage en udrensning af den økonomiske og moralske sygdom, der har taget over, især efter mordet på Kennedy. Til dette formål har [LaRouche udstedt et offentligt krav om retsforfølgelse](#) af Cheney og andre i Bushregeringen for deres torturprogram, og retsforfølgelse af Obama for hans de facto medskyldighed ved at mørklægge disse forbrydelser.

»Som en af de 16 millioner overlevende amerikanere, der gjorde tjeneste i Anden Verdenskrig og kæmpede for at besejre et Hitler-regime, der begik ubeskrivelige forbrydelser mod menneskeheden, kan jeg tale med særlig autoritet«, erklærede LaRouche. »At stille disse forbrydere for retten er den ultimative prøve for, om vores nation er i besiddelse af den moralske standard, der skal til for at overleve. At tolerere og mørklægge sådanne afskyelige handlinger, der udføres i så stor målestok af elementer i vores egen regering, er i sig selv en forbrydelse imod vores nations principper, der er bevaret som en helligdom i vores Forfatning.«

Se også: <https://larouchepac.com/20151230-8>

Fra LaRouche-bevægelsen 30. dec. 2014: Udvikling er det nye navn for fred – Wall Street er navnet for krig

Mens nationerne allierede i BRIKS, under anførsel af Kina, fortsætter med at gå frem med økonomisk udvikling og menneskelig kreativitet, hænger faren for verdenskrig over denne planet, fordi det er City of Londons og Wall Streets politik at konfrontere og ødelægge Rusland og Kina som økonomiske magter.

I et nyt [interview med EIR](#), insisterer cheftalsmand for den kommission, der bygger den nye, inter-oceaniske kanal igennem Nicaragua – et stort infrastrukturprojekt, der er blevet muligt gennem fremvæksten af BRIKS – på, at USA og Europa må droppe denne »konfrontationspolitik«, som »vil give bagslag«, og gå med i BRIKS-initiativet, »en realitet, der er på vej frem.« Den anden, ekstraordinære, nye kanal igennem Suez er ligeledes i færd med at transformere den fysiske handels produktivitet til fordel for produktion på planeten, og denne kanal er ligeledes en del af den nye »Maritime Silkevej«, som Kina er i færd med at udvikle til gavn for et stort antal nationer. Egyptens og Kinas præsidenter har netop haft fire dage med historiske møder, hvor de udformede dette.

Dette er, hvad USA må komme på linje med, for at spille en

rolle i udformningen af menneskehedens økonomiske fremtid.

Men årsagerne til, at USA og Obama IKKE gør det, er blevet udstillet åbenlyst – og må ændres. Wall Street og London har, i deres »saudiske oliesanktionseskapade«, der har til formål at ødelægge Ruslands økonomi, udløst de finansielle furier over sig selv samtidig med, at de har bekræftet den russiske præsident Putins faste beslutning om at forberede Rusland til at forsvare sig i krig. Idet de søger Ruslands og Kinas ødelæggelse som økonomiske udviklingsmagter, er Wall Street i færd med at sprænge sig selv i luften.

Vi står nu over for finansielt kaos fra et Wall Street, der har udestående derivater til en 'værdi' af 10-20 billioner dollar i den kollapsende gæld i oliesektoren. Og som flere og flere eksperter indser, så gennemtvang Wall Street og Obama den 16. dec. den pludselige ophævelse af en vigtig bestemmelse vedr. derivater, netop pga. af dette overhængende kaos – for at sikre en bestemmelse om, at den amerikanske regering vil blive nødt til redde Wall Street gennem en bailout (statslig bankredning, –red.)

Vi citerer *EIR*-magasinets stiftende redaktør, Lyndon LaRouches udtalelse om denne skandale i dag:

»Denne seneste vedtagelse i Kongressen er totalt svindelagtig; den blev købt og betalt af Wall Street. Denne 'aftale', som Kongressen vedtog, og som de påstod, blev lov, var en lovovertrædelse – svindel begået gennem finansiell korrupsion. Denne Kongreslov var et bedrageri imod lov i princippet og må ændres. Og hvis vi må stille nogle af dem, hvis forudgående valg også var betalt for af Wall Street, for en rigsret, så bør vi gøre det.«

Hele det såkaldte »fracking-boom«, sagde LaRouche, er et bedrageri mod økonomisk produktivitet og er ved at trække den amerikanske økonomi ned.

LaRouche og *EIR* har insisteret på, at Glass/Steagall-loven må

genindføres sådan, som præsident Franklin Roosevelt oprindeligt havde tænkt det, for at knuse Wall Streets magt – og, i denne krisesituation, afværge den fare for verdenskrig, som Wall Streets finansielle krig truer med at udløse. Der er nogle, der siger, at den opstand, der brød ud mod Wall Streets korrumpation af Kongressen, har skabt et »Glass/Steagall-momentum«. Men USA har brug for mere: skabelsen af et nationalt kreditsystem; anvendelsen af denne kredit til projekter, der øger produktiviteten; den snarlige udvikling af termokleare fusionsteknologier. USA har brug for [LaRouches »Fire Love«](#).

LaRouche-bevægelsen vil i sin briefing i morgen offentliggøre en erklæring, der begrunder og retfærdiggør retsforfølgelsen af tidligere vicepræsident Dick Cheney og hans medsamsvorne for at udøve illegal tortur under falsk dække af amerikansk lovgivning, samt retsforfølgelsen af Barack Obama for at bruge sin embedsperiode til at mørklægge denne tortur.

**RADIO SCHILLER den 30.
december 2014:
Talsmand for
Nicaraguakanalen: Europa og
USA må tilslutte sig BRIKS//
Ruslands nye strategiske**

doktrin

Med næstformand Michelle Rasmussen

NATO responderer på Ruslands nye militærdoktrin

27. dec. 2014 – Det Hvide Hus og NATO svarede begge på Ruslands nye militærdoktrin med banaliteter, men de sang også begge helt klart den samme sang, der gav Rusland skylden for problemerne i Ukraine. »Vi deler med Rusland ønsket om at forhindre konflikter ved at arbejde sammen i internationale fora og om spørgsmål af gensidig interesse, såsom at modarbejde voldelig ekstremisme og spredningen af masseødelæggelsesvåben«, sagde en unavngiven, højtstående amerikansk regeringsperson til Sputnik nyhedsbureauet i går.

»NATO udgør ikke nogen trussel mod Rusland eller noget andet land«, sagde talskvinde for NATO Oana Lungescu og tilføjede, at NATO udelukkende er en forsvarsalliance. »NATO vil fortsat søge at få et konstruktivt forhold til Rusland, som vi har gjort i mere end to årtier«, understregede hun, men tilføjede, at et tættere samarbejde mellem NATO og Rusland »kun ville være muligt, hvis Rusland overholder international lov og internationale principper, inklusive nationers ret til frit at vælge deres fremtid.«

Den amerikanske embedsmand sagde ligeledes, at Washington mener, at en betydningsfuld trussel mod europæisk og international stabilitet i dag kommer fra nationer, der krænker deres naboers territoriale integritet og suverænitet, »som Rusland fortsat gør i Ukraine.«

En del af den trussel fra NATO, som Rusland responderer på, er den forøgede tilstedeværelse af NATO-skibe i Sortehavet. Den ledsagede missildestroyer U.S.S. Donald Cook, der nu er udstationeret med base i Rota, Spanien, som en del af NATO's missilforsvarsplan, sejlede ind i Sortehavet i går for anden gang i år. »Ulykkeligvis er Sortehavet ved at blive et sted, hvor ikke-regionale magter er permanent til stede. Hvad de gør der, er ikke klart«, sagde Ruslands ambassadør til NATO, Aleksandr Grushko. »Vi vil selvfølgelig tage de nødvendige modforholdsregler«, fortsatte han.

Ting, vi ikke har drømt om, ligger foran os: Lyndon og Helga Zepp-LaRouche taler på konference i Dubna, Rusland, den 22. dec. 2014

Lyndon LaRouche: Vi har en klar mulighed for storhed.

»Der ligger ting foran os, langt fremme i dette system, ligger der ting foran os, som de fleste mennesker på denne planet endnu aldrig har drømt om, men hvis vi har heldet med os, har vi taget de første skridt i videnskabeligt fremskridt hen imod det største spring, menneskeheden nogensinde har defineret.«

Lyndon H. LaRouche, Jr.

Lyndon LaRouche optog følgende budskab på video til den »IV Internationale Videnskabelige Konference om Grundliggende og

Praktiske Problemer i Forbindelse med en Opretholdelsen af Udvikling i Systemet med Natur-Samfund-Menneske: Videnskab, Konstruktion og Uddannelse», som blev afholdt den 22. dec. 2014 på Dubna Internationale Universitet for Natur, Samfund og Menneske, 100 km uden for Moskva.

Konferencens sponsorer inkluderede Det Russiske Naturvidenskabelige Akademi (RAS), RAS' Videnskabelige Råd for Komplekse Problemer i tilknytning til Eurasisk Integration, Modernisering og Opretholdelse af Udvikling; Kasakhstans Nationale Naturvidenskabelige Akademi, samt Dubna Universitet, hvor konferencen blev afholdt.

Man har præsenteret taler af LaRouche og LPAC's videnskabsteam på konferencer i Dubna i flere år. Hovedarrangørerne, Boris Bolshakov og Oleg Kuznetsov, begge professorer, var medarbejdere til nu afdøde Pobisk Kuznetsov, den russiske visionære, industriorganisator og LaRouches ven. I år var LaRouches budskab(udskrift 1) og Helga Zepp-LaRouches præsentation om Verdenslandbroen som alternativ til krig (udskrift 2) programsat til at være hovedtalerne på plenarforsamlingen ved konferencens åbning.

Se begge videotaler [her](#).

*»Der ligger ting foran os, langt fremme i dette system, ligger der ting foran os, som de fleste mennesker på denne planet endnu aldrig har drømt om, med hvis vi har heldet med os, har vi taget de første skridt i videnskabeligt fremskridt hen imod det største spring, menneskeheden nogensinde har defineret.«
Lyndon H. LaRouche, Jr.*

»Mine hilsener til konferencen,

Det, vi nu står overfor på planetarisk skala, er noget fuldstændig nyt, noget, der aldrig før er sket, håber vi. For det, der nu er sket, er, at vi er på randen til at bringe planetens største nationer, de væsentligste nationer, sammen; med hensyn til kvantitet osv., er de fortsat under udvikling;

men det er en bemærkelsesværdig udvikling, f.eks. i Sydamerika, i elementer af Afrika, og nogle elementer af Europa, især i Rusland, samt på andre steder, enkelte steder.

Men dette er problemet: Vi har Det britiske Imperium, som er menneskehedens mangeårige fjende. Vi må ikke alene besejre denne fjende, men vi må også leve op til den opgave at bringe USA, det amerikanske folk, ud af deres aktuelle elendighed og desorientering, hvilket er muligt, det kan lade sig gøre, det kan gøres. Men USA's nuværende regering er et umuligt instrument, og vi må skaffe os af med de fleste af de elementer, der dominerer USA's regering netop nu. Vi må også understrege, at den amerikanske regering i virkeligheden er en gren af det saudiske og det britiske imperium, som de imperier, der er involveret i terroren i Asien.

Hvad vi derfor må overveje er de planer, som vi skal lægge, eller som vi burde være i gang med at lægge nu, og som vil gøre det muligt for verden at få et nyt syn på sig selv. De store nationer, som er vokset frem i Asien og Sydamerika, f.eks., det er store nationer, som har et stort potentiale; men vi må beskytte processen. Vi må fjerne Det britiske Imperium. Hvis Det britiske Imperium har magten, er der ingen sikkerhed. Hvis elementer af USA, som er en del af Det britiske Imperium, er der, samt lignende former for onde kræfter, er vi i fare for at miste alt, og muligheden for en atomkrig, på globalt plan, er stadig til stede.

Jeg er overbevist om, at vi kan gøre det. Jeg er overbevist om det, fordi jeg ved, at der er evner i det menneskelige intellekt nu ... der kan føre til et nyt begreb om, hvad meningen med den menneskelige art, og selve vores planet, er.

Det, jeg er i færd med at gøre, for at sige det ganske kort, er, at jeg forsøger at bevirke, at den nuværende amerikanske regering bliver dumpet, fordi det er en rådden regering og må reformeres. Man behøver ikke at ændre den måde, som den amerikanske regering er udtænkt til at være; det, vi har brug

for, er at ændre sammensætningen af den amerikanske regering, især under de seneste to regeringer. Hvis det sker, er jeg sikker på, at de rædsler, som de fleste mennesker i USA, og i andre nationer, står overfor, kan besejres. Problemet er, at vi må besejre fjenden, fjenden, som er de kræfter, vi må gøre op med.

Jeg er overbevist om, at vi kan gøre det. Jeg er overbevist om det, fordi jeg ved, at der nu er evner i det menneskelige intellekt, som er ringe forstået, som mennesker i nogle dele af verden, som i Kina, og i en vis særlig grad Rusland, og Indien og så fremdeles, og BRIKS-landene – at disse nationer går i retning af selvudvikling, fælles selvudvikling, som kan føre til et nyt begreb om, hvad meningen med den menneskelige art, og selve vores planet, er.

Der ligger ting foran os, langt fremme i dette system, ligger der ting foran os, som de fleste mennesker på denne planet endnu aldrig har drømt om, men hvis vi har heldet med os, har vi taget de første skridt i videnskabeligt fremskridt hen imod det største spring, menneskeheden nogensinde har defineret.

For eksempel ved vi, at den menneskelige art ikke er et dyr, og at intet dyr er den menneskelige art! Vi ved andre ting om livet og ting osv., som det er af afgørende betydning, at vi ved. Vi ser, hvad der sker i Kina, i udviklingen af rumforskningen der: Dette er en revolution, som fører os i retning af stjernerne. Og andre nationer vil følge den samme kurs, og følge den samme kurs, som man på denne måde følger i Kina. Og deri ligger vores håb!

Men det er ikke bare håb, det er en forståelse af, hvad der udgør de store muligheder, og hvad der udgør de store farer, som ligger foran os.

For eksempel, vi har nu denne kvinde [Victoria Nuland], som anfører og kontrollerer en del af Centraleuropa fra USA: en ond person. Denne person må fjernes, må fjernes fra USA og af

USA; og sådanne ting må ske.

Men min pointe er, jeg ser et klart, optimistisk punkt, en klar mulighed for storhed. Det, vi må gøre, er ganske enkelt at bygge på det, forstå de handlinger, vi må foretage, forstå de forberedelser, vi må gøre: Vi står på randen til potentialet for den største fordel i menneskehedens fremskridt, som vi hidtil har kendt. Og vi må kæmpe nu for at sikre denne fordel for menneskehedens fremtids skyld, idet menneskeheden bevæger sig ud i de højereliggende dele af Solsystemet.«

Helga Zepp-LaRouche:

At skabe en verden, der er menneskeværdet værdigt

Helga Zepp-LaRouche holdt denne tale over video til konferencen i Dubna, den 22. dec. 2014:

» ... Vi kunne have reddet de tidligere Comecon-landes industrielle kapacitet ved at bruge disse kapaciteter til at opbygge infrastruktur-udviklingskorridorer over hele Asien og Europa; og på denne måde kunne vi have forandret forholdene i indlandsområderne på det eurasiske kontinent til at yde en bedre levestandard for alle mennesker på dette kontinent.«
Helga Zepp-LaRouche.

»Kære deltagere på konferencen i Dubna,

Jeg tror, De alle sammen er bevidste om, at verden befinder sig på et ekstremt vanskeligt tidspunkt, og at, hvis den aktuelle politik, der føres af den amerikanske regering, briterne, NATO og EU, fik lov at fortsætte, ville en atomkrig efter al sandsynlighed finde sted og føre til civilisationens udslettelse.

Jeg tror, at det er tydeligt, at både den russiske og den kinesiske regering er fuldt ud bevidste om denne fare, og hvis

man lytter til den tale, som præsident Putin holdt, hans årlige tale til begge husene i den Russiske Føderation, så sagde han en ting, som jeg mener, er fuldstændig klart: Det, som hele den nuværende krise handler om, er ikke Ukraine. Han understregede, at hvis de ikke havde fundet krisen i Ukraine, så ville de have fundet en anden vej, og det er nøjagtigt, hvad jeg tror, er fuldstændig sandt. Og jeg fremkommer ikke med dette som en mening, jeg har, men som en person, der, sammen med hr. LaRouche, i meget lang tid har været aktivt involveret i at forsøge at ændre verdens kurs hen imod en fredsorden for det 21. århundrede.

Da Sovjetunionen opløstes i 1991, foreslog vi et økonomisk program, som vi kaldte Den eurasiske Landbro, Den nye Silkevej, og det var idéen om at forbinde Europas befolknings- og industricentre med Asiens, igennem såkaldte »udviklingskorridorer; på denne måde kunne vi have reddet de tidligere Comecon-landes industrielle kapacitet ved at bruge disse kapaciteter til at opbygge infrastruktur-udviklingskorridorer over hele Asien og Europa; og på denne måde kunne vi have forandret forholdene i indlandsområderne på det eurasiske kontinent til at yde en bedre levestandard for alle mennesker på dette kontinent.

Ulykkeligvis var dette ikke briternes og amerikanernes politik på det tidspunkt, for de sagde, og erklærede, meget klart, at det på det tidspunkt var deres mål at forvandle Rusland fra at være en supermagt til at være et tredjeverdensland, der producerede råmaterialer. Derfor tog de den første form for krigsførelse, den såkaldte »chokterapi«, i anvendelse.

Målet, allerede i 1990'erne, men i særdeleshed siden præsident Putin kom tilbage, var regimeskifte i Rusland og ligeledes i alle de østeuropæiske lande, hvor der stadig fandtes rester af en prorussisk holdning.

Vi fulgte dette meget nøje, fordi vi havde denne plan om at udvikle det eurasiske kontinent; og vi så, at chokterapien

aldrig havde til formål at gøre noget som helst godt for nogen som helst, men at det lykkedes den at reducere den russiske industrielle kapacitet på kun tre år, fra 1991 til 1994, til en tredjedel af dens niveau i 1991. Og det, som denne periode gjorde, 1990'erne, Jeltsin-perioden – jeg mener, der er skrevet to meget vigtige bøger, der beskriver dette: Den ene er skrevet af Sergei Glazyev[1], og den anden af professor Stanislav Menshikov[2], der var en af vore meget gode venner, som desværre netop er død; og de beskriver begge to denne form for krigsførelse som »folkedrab«.

Den aktuelle offensiv imod Rusland begyndte faktisk ved slutningen af '90'erne med de to Tjetjenske Krige, som næsten udelukkende blev finansieret af Boris Berezovskij, fra London. En stor rolle spillede også af den Amerikanske Komite for Fred i Tjetjenien, som blev stiftet af de amerikanske neokonservative i 1999. Blandt de stiftende medlemmer var Zbigniew Brzezinski, Alexander Haig, Richard Perle, James Woolsey, Robert Kagan, der stadig spiller en vigtig rolle i Obamaregeringen, og som er gift med ingen anden end Victoria Nuland. Og jeg er temmelig sikker på, at det er denne gruppering, som præsident Putin refererer til i sin nylige tale, hvor han sagde, at disse tjetjenske terrorister blev modtaget på højeste niveau, og at de, endskønt de var mordere med blod på hænderne, blev kaldt »oprørere«, »frihedskæmpere« osv., af disse mennesker.

Målet, allerede i 1990'erne, men i særdeleshed siden præsident Putin kom tilbage, var regimeskifte i Rusland og ligeledes i alle de østeuropæiske lande, hvor der stadig fandtes rester af en prorussisk holdning. Og løftet om ikke at udvide NATO til Ruslands grænser blev selvfølgelig brudt. Victoria Nuland, Robert Kagans hustru, der nu er viceudenrigsminister med ansvar for Østeuropa og Eurasien, pralede i december 2013 med, at den amerikanske regering brugte 5 mia. dollar alene på Ukraine til den 'farvede revolution'.

Det russiske militær har i mellemtiden klart defineret de

farvede revolutioner som en form for krigsførelse, selv om den ikke er erklæret. På samme måde har udenrigsminister Sergei Lavrov klart erklæret, at sanktioner ikke er en metode til at ændre Ruslands politik, men simpelt hen en metode til at vælte præsident Putin.

I sin tale sagde Putin, at det virkelige mål er den Jugoslaviske model for Rusland, opsplittningen af selve staten; og det er også klart, at EU-Associeringsaftalen, som startede og udløste krisen i Ukraine, havde det samme mål, fordi den ville have oversvømmet det russiske marked med billige, europæiske produkter og ødelagt vigtige kapaciteter i Rusland.

Krisen i Ukraine blev fuldstændig skabt af EU og naturligvis af deres amerikanske kollaboratører og, kan man sige, herrer. For det såkaldte Maidan var den farvede revolutions aktivister, men denne gang forstærket af de gamle nazistiske netværk, der gik tilbage til Bandera-perioden, hvor de ukrainske nazister samarbejdede med den nazistiske invasion i 1940'erne. Og disse mennesker blev i hele efterkrigstiden oplært af CIA, af MI6 og BND (Den tyske efterretningstjeneste).

Dernæst fik man det fascistiske kup den 21. februar [2014], som igen var under skarp kontrol og sponsoreret af Victoria Nuland, som i denne berømte, optagede telefonsamtale pralede med, at de ville sætte deres mand, »Jats« [Arsenij Jatsenjuk], på magten. Så dette er udelukkende en kombineret krigsførelse/farvet revolution/NATO-udvidelse til Ruslands grænser/sanktioner; og når man lytter til den tidligere chef for den Russiske Generalstab, general Juri Baluyevskij, som mener, at konflikten mellem NATO og Rusland er på vej; at den allerede er begyndt med en informationskrig, med at lægge et psykologisk pres på folks tankegang, en dæmonisering af Putin – og Kina, for resten – og at egentlig militærmagt blot vil være slutfasen i denne proces, som vi allerede ser i dag. Og da han blev spurgt, om han troede, det stadig kunne standses, svarede han, »Ulykkeligvis mener jeg ikke, at det er muligt

længere. Mekanismerne er sat i bevægelse, vore modstanderes mål er blevet klart defineret: Så længe, vi lever, vil de forsøge at forhindre Rusland i at blive deres ligeværdige partner, såvel militært som økonomisk.«

Jeg mener derfor, at den eneste politik til at undgå krig er, at vi får civilisationen ind i et helt nyt paradigme. Vi må ophøre med at tænke i geopolitiske interesser, og vi må definere menneskehedens fælles mål, og vi må definere den nutidige situation ud fra fremtiden: Hvordan ønsker vi, at menneskeheden skal se ud om 10 år, om 100 år, om 1.000 år?

Lykkeligvis er dette kun en realitet: Den er virkelig, men der er en anden. Siden BRIKS-konferencen, topmødet i Fortaleza, Brasilien, i juli måned i år, er en helt, fuldstændig anden dynamik i verden blevet dannet af BRIKS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), der nu har inspireret mange andre lande i verden, de latinamerikanske lande, CELAC [Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Stater], UNASUR [Unionen af Sydamerikanske Nationer], APEC-landene [Det Økonomiske Samarbejde i det Asiatiske Stillehavsområde], men også ASEAN-landene [Associationen af Sydøst-asiatiske Nationer], Egypten; mange lande er nu begyndt at blive optimistiske, centreret omkring kendsgerningen om den strategiske alliance mellem Rusland og Kina, der blev dannet i maj måned i år, og dernæst fortsat gennem BRIKS-udviklingen, især efter at præsident Xi Jinping fremlagde et tilbud om en Ny Silkevej – hvilket for øvrigt er nøjagtigt, hvad vi foreslog i 1991 med Den eurasiske Landbro/Nye Silkevej – en total eksplosion af optimisme er begyndt blandt mange, mange lande i udviklingssektoren.

Nye, finansielle institutioner er i færd med at blive skabt, eller er allerede blevet skabt. Den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), BRIKS' Nye Udviklingsbank, Shanghai Cooperation Organization bank, den Nye Silkevejs-udviklingsfond, banken for landene i SAARC [Sydasiatisk Association for Regionalt Samarbejde] – de sydasiatiske lande;

og der er netop nu en totalt ændret dynamik, fordi mange projekter, som i årtier blev afskrækket af Den internationale Valutafonds betingelsespolitik, nu bliver virkeliggjort.

Kina er med til at bygge en sekundær Panamakanal i Nicaragua; Kina er med til at bygge en transkontinental jernbane fra Brasilien til Peru; samarbejde om atomkraft finder sted mellem mange, mange lande. Se på den eksplosion af optimisme, der f.eks. er kommet frem i Indien, side Narendra Modi er blevet premierminister. Han har lovet at bygge 100 nye byer i Indien og skabe 1 million nye jobs hver måned til de unge mennesker i landet; han har netop meddelt, at han vil genoplive 31 vandstyringsprojekter, som blev lagt på is efter mordet på Indira Gandhi.

Kina har skabt et økonomisk mirakel, som ikke har sin lige i verden. Kina var, efter Deng Xiaopings reformer, i stand til at transformere Kina fra at være et meget fattigt land til at blive et økonomisk mirakel, hvor de på tredive år præsterede, hvad de fleste lande i den industrialiserede sektor behøvede 2 århundreder til at gennemføre. Og dette forslag om den Nye Silkevej – det, som Kina tilbyder, er at tage dette kinesiske, økonomiske mirakel og lade ethvert land, der måtte ønske det, deltage i denne indsats.

Efter APEC-konferencen i Beijing for nylig kom Xi Jinping med det tilbud til præsident Obama, hvor han inviterede USA og andre store lande, at de alle sammen kunne deltage i den Nye Silkevej og disse nye, finansielle mekanismer. Det er min faste overbevisning, at det ikke er håbløst, at dette tilbud kan blive accepteret.

I Tyskland har man f.eks. i øjeblikket en total opstand i industrien imod sanktionerne; så sent som i går blev en ny annonce udstedt, en appel til regeringen og parlamentet, som var underskrevet af 60 betydningsfulde personer, fra Gerhard Schröder til Roman Herzog, til Horst Teltschik, den tidligere leder af München Sikkerhedskonferencen, og mange andre; og

titlen på denne appel er for resten »Krig igen i Europa? Ikke i vores navn!«

Så der er en modstand, og dette er meget vigtigt; og vi må sikre, at sådanne personer som Victoria Nulands onde gerninger bliver kendt, og at vi gør modstand mod denne krigspropaganda. Min mand har krævet fjernelsen af Victoria Nuland, for blot at forsinke denne krigsmaskine.

Men jeg mener, at den virkelige genrejsning kun vil komme, hvis vi fjerner den virkelige årsag til denne krig, og det er den kendsgerning, at det transatlantiske finanssystem er i færd med at kollapse. Sammenbruddet af olieprisen skader ikke blot Rusland og Iran; det er potentielt i færd med at kollapse hele det transatlantiske finanssystem, fordi oliekompanierne og producenterne af skiferolie har akkumuleret en gæld på 1 billion dollar, som de kun kan betale, hvis olieprisen ligger på mellem 80-120 dollar. Så vi står og ser på en gentagelse af krisen på det sekundære ejendomsmarked i 2007.

Jeg mener derfor, at den eneste politik til at undgå krig er, at vi får civilisationen ind i et helt nyt paradigme. Vi må ophøre med at tænke i geopolitiske interesser, og vi må definere menneskehedens fælles mål, og vi må definere den nutidige situation ud fra fremtiden: Hvordan ønsker vi, at menneskeheden skal se ud om 10 år, om 100 år, om 1.000 år? Og her vil spørgsmålet om fælles udforskning af rummet blive af absolut afgørende betydning.

Den umiddelbare rute til at følge denne vej er derfor at tage imod præsident Xi Jinpings tilbud til USA og Europa om at tilslutte sig den Nye Silkevej. Vi har netop udgivet en rapport, der viser en utrolig mængde projekter og ting til fremtiden, som ville forandre og transformere Jordens overflade, og jeg mener, at denne plan, [»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«](#)[3] er noget, som vi absolut må gøre til et hoveddiskussionsemne, som det eneste alternativ til civilisationens udslettelse.

Jeg er optimistisk over, at vi kan gøre det. Jeg har ingen garanti; men jeg mener, det er umagen værd at forsøge alle muligheder for at ændre dagsordenen, og at diskutere menneskehedens fælles interesser: Hvordan kommer vi ud af denne krise, og hvordan skaber vi en verden, som er menneskeværdet værdigt, menneskehedens identitet som universets eneste, kreative art, værdigt.«

[1] Sergei Glazyev: Genocide: Russia and the New World Order (EIR, 1999). Kan købes hos [larouche.com](http://store.larouche.com).
<http://store.larouche.com/product-p/eirbk-1999-2-0-0-pdf.htm>

[2] Stanislav M. Menshikov: The Anatomy of Russian Capitalism, (EIR, 2006). Kan købes hos [larouche.com](http://store.larouche.com).
<http://store.larouche.com/product-p/eirbk-2006-1-0-0-std.htm>

[3] Kan købes hos [larouche.com](http://store.larouche.com)
<http://store.larouche.com/product-p/eipsp-2014-1-0-0-pdf.htm>

**Fra LaRouche-bevægelsen 25.
dec. 2014: Glædelig Jul:
Få kontrol over Wall Street,**

og vi kan måske undgå en verdenskrig

Wall Streets bankerot taget i betragtning, står verden på den absolut yderste rand af et finanssammenbrud, understregede Lyndon LaRouche i går i en dialog med bevægelsens Komite for Politisk Strategi. Hvis vi kan få nogen kontrol over Wall Street, har menneskeheden måske en chance for at overleve, sagde han. I modsat fald står vi over for faren for en umiddelbar krise med krig.

Som nye, opnåede højder for aktiemarkedets spekulative boble symboliserer, så er der to aspekter i Wall Street-processen mod bankerot. Det ene er den almindelige spekulationspraksis; det andet er den vilde spekulation med derivater. Wall Street er bankerot i begge aspekter – og det er bydende nødvendigt, at Wall Street skæres tilbage af Glass-Steagall og gennem andre forfatningsmæssige midler.

I modsat fald vil kombinationen af denne spekulative dynamik og briterne føre os mod verdenskrig. Der er ingen forhandling mulig med disse galninge. Den galopperende hyperinflationsrate driver dem ud på kanten – og det kunne slå os alle ihjel. Ingen kan forudsige, hvornår, men faren kunne komme *meget snart*. Under betingelser af en nedsmeltning kunne situationen komme fuldstændig ud af kontrol.

Den eneste løsning er at indføre Hamiltons system. Dette er blevet præcist defineret i LaRouches **»Fire Love til at redde USA«** fra 8. juni 2014, som bør præsenteres hver dag i forbindelse med processen med organisering og mobilisering. Disse love, som er en udarbejdelse af et system, flyder lovmæssigt fra anvendelsen af vores Manhattan Projekt i Hamiltons tradition, som vi bruger som en løftestang til at flytte hele nationen rent strategisk over til igen at være et system i overensstemmelse med Forfatningen.

En optrapning af det opsøgende arbejde med underskriftsindsamlingen for »Gå med i BRIKS« er et væsentligt aspekt af dette program. Formålet er ikke bare at få flere underskrifter, især fra prominente personer, men i bredere forstand at etablere overherredømme over Wall Street, med idéen om BRIKS/Hamiltons system.

Vi i LaRouche-bevægelsen er de eneste, der kan gennemføre denne mission – på hvilken civilisationens overlevelse beror.

Glædelig Jul!

*Billede: George Washington
ved Slaget ved Trenton;
gravering af Illman Brdr.;
efter et maleri af E. L.
Henry, 1870.*

*Kilde:
<http://www.archives.gov/research/american-revolution/pictures/>; public domain/copyright expired*

Fra redaktionen: Lidt historie bag billedet:

For 238 år siden, den 26. dec. 1776, samlede general George Washington sine tropper til et af de mest heltemodige angreb i militærhistorien, et angreb, der med sikkerhed kunne have decimeret hans hær og gjort det helt af med, hvad der var tilbage af hans svækkede og demoraliserede styrker.

Mændene i Washingtons hær sultede, var syge og så dårligt forberedt til vinteren, at mange ikke engang havde støvler på fødderne og efterlod et blodigt spor i sneen på deres march.

Ansporet af det, Thomas Paine havde skrevet blot få dage forinden, befandt Washingtons mænd sig i en vanskelig situation. *Paine skrev*: »Dette er tider, der prøver mænds sjæle; sommer-soldaten og solskins-patrioten vil, i denne krise, vige tilbage fra at tjene sit land. Men den, der står fast **nu**, fortjener mænds og kvinders kærlighed og tak. Tyranni, ligesom Helvede, besejres ikke let; dog har vi med os den trøst, at jo hårdere kampen er, desto mere glørværdig er triumfen.«

Konfronteret med manglende tilslutning til hæren, desertering, lav moral, mangel på finansiering af mad og forsyninger, og den brutale vinter på vej, satsede Washington alt på et bræt. Han indledte en march Juledag og krydsede den iskolde Delawareflod i Julenattens mørke. Vejret var forfærdeligt og skiftede fra regn til slud til sne. Floden var tiliset, hvilket fik enheder af Washingtons mænd til at vende om, da de ikke kunne komme over.

For dem, der nåede over og etablerede et sikkert område, mens de ventede på, at deres kammerater skulle slutte sig til dem, var kodeordet »Sejr eller død«. Kunne noget andet bedre have fortalt om deres motivering?

Resten er, som man siger, historie. Washington var sejrrig. Hans hær oplevede en genoplivelse og gik videre med at knuse overlegne styrker i fremtidige slag, for at vinde sejren og uafhængigheden for det unge USA.

EIR FAKTA:

Hvem står bag planerne om en opsplittning af Rusland?

Af EIR's efterretningsteam

EIR, 11. dec. 2014 – I modsætning til det omkvæd, der høres i de internationalt orkestrerede medier, har de aktuelle, stigende spændinger mellem NATO-landene og Rusland intet med »konflikten i Ukraine« og den kendsgerning, at Krim genforenedes med Rusland, at gøre. Konflikten stammer fra den kendsgerning, som åbenlyst identificeres af adskillige russiske regeringstalsmænd, så vel som visse britiske og amerikanske strateger, der tilhører krigspartiet, at USA og NATO har vedtaget en politik med strategisk konfrontation med Rusland, inklusive »regimeskifte«, hvis hensigt er at tvinge verdens næststørste atommagt til at underkaste sig Vesten. Hvis denne politik ikke afvises i Vesten, vil den blive afvist af Rusland og kan derfor udelukkende kun føre til en Tredje Verdenskrig; en udslettelseskrig.

Se også: Video, '[Storm over Asia](#)', 160 min. (eng.)

Se også: Video, '[Ingen Overlevende](#)', 36 min. (danske undertekster) sep. 2012

GDE Error: Requested URL is invalid

Lyndon LaRouche:

Hvad er nødvendigt at vinde for menneskeheden?

19. dec. 2014 – Den russiske præsident Vladimir Putin holdt torsdag (18. dec.) sin årlige pressekonference med deltagelse af 1.200 russiske og udenlandske journalister. Aftenen før havde han talt med den franske præsident Hollande, den tyske kansler Merkel og den ukrainske præsident Poroshenko om planer om at gå frem med våbenstilstanden i det østlige Ukraine og genoptage Minsk-dialogen. I mere end tre timer med spørgsmål og svar talte Putin som en statsleder, der er konfronteret med krig. Putin gjorde det klart, at Rusland ikke er konfronteret med »gengældelse« eller »afstraffelse« for [annekteringen af] Krim. Han sagde til tilhørerne, at fraktioner i Vesten havde udset sig Rusland som mål for ødelæggelse, lige siden Sovjetunionen og Warszawapagten kollapsede. Han nævnte den Første Tjetjenske Krig som starten af konflikten.

Putin tager ikke fejl, sagde Lyndon LaRouche til medarbejdere i torsdags. Alt imens Putin endnu ikke har fulgt LaRouches offentlige opfordring fra tidligere på ugen – som nu cirkulerer i Rusland – til at vedtage »Mahathir-løsningen« ved at gennemføre kontrol med valuta og kapital, som Mahathir gjorde det i 1998, da han var konfronteret med angrebet af Obama-støtten George Soros og andre glubske hedgefonds, så er Putin fuld ud klar over, at Rusland er mål for regimeskift. Siden april måned, hvor Putin og andre russiske og hviderussiske topregeringsfolk til deltagere i Moskva Internationale Sikkerhedskonference sagde, at »farvede revolutioner« og »sanktioner« er en ny form for krigsførelse, har Rusland krystalklart erkendt den aktuelle tilstand af krig. Dette er ikke en ny Kold Krig. Dette er en overhængende Varm Krig, der med stor sandsynlighed kunne blive en atomkrig!

LaRouche advarede om, at briterne og Wall Street driver verden frem mod krig ud fra en position, hvor de er svage og

desperate.

»De er bankerot, og deres udsigter med Obama-præsidentskabet og Jeb Bush' kandidatur er hastigt i færd med at gå til bunds.«

LaRouche kom imidlertid med denne advarsel:

»Det er i sådanne øjeblikke – unikke øjeblikke i verdenshistorien – at [politiske] mord finder sted.« Han nævnte mordene på John F. Kennedy og Robert F. Kennedy. »Disse mord ændrede historiens gang.«

Menneskehedens fjender, med centrum i City of London og Wall Street – finansoligarkiet – er ved at tabe. Bankerne i Vesteuropa er positioneret til at blive de store tabere i spillet med de europæiske sanktioner imod Rusland. Wall Street sidder med futures-kontrakter på skiferolie og -gas, som kunne udløse den næste nedsmeltning. Det er derfor, præsident Obama og Jamie Dimon var så desperate for at få Kongressen til at kapitulere til det nye budget, der inkluderede et giftpille-tillæg, som ophævede forbuddet mod, at FDIC (Federal Deposit Insurance Corporation, den amerikanske, statslige indskudsgarantifond, -red.) garanterer for bailouts af visse futures-kontrakter.

I deres hysteri for at sikre endnu en bailout har Obama og Dimon udløst et bagslag – det, som et medlem af Kongressen kaldte for »Glass/Steagall-øjeblikket«. Senator Dianne Feinstein fremprovokerede en respons fra de menneskelige udyr, (amr.: 'Beastman'), Bush-Cheney-slænget, gennem sin udgivelse af Senatets efterretningskomites rapport om Bush-æraens præstationer og torturprogram. Intet menneske ved sin fornuftsfulde fem, der læser denne frigivne rapport, eller blot læser nyhedsdækningen om den, ville nogensinde overveje et Jeb Bush-præsidentskab.

Den virkelige fare, advarede LaRouche, er, at, hvis briterne og deres medskyldige, Obama og Bush-ligaen, har held til at

fremprovokere en konfrontation med Rusland og/eller Kina, vil de udløse et globalt tyranni og en global kampagne for en massiv befolkningsreduktion – selv, hvis det skulle lykkes at undgå en udslettelseskrig med atomvåben.

»Er I villige til at løbe den risiko?«,

spurgte LaRouche. Samtidig provokeres briterne af fremkomsten af en ny alliance til hele menneskeheden, med centrum i BRIKS-initiativerne og Kinas udviklingsprogram, med videnskab som drivkraft.

»Det er her, de rette spørgsmål stilles«, fortsatte LaRouche. »Hvad er nødvendigt for menneskeheden at vinde? Hvordan gør menneskeheden fremskridt? Kun gennem totale spring, videnskabelige opdagelser, der transformerer fremtiden. Med BRIKS og relaterede initiativer kan menneskeheden gå ind i sine manddomsår og opnå gennembrud, som vi hidtil ikke har været i stand til at forestille os. Det er, hvad det vil sige, at være virkelig menneskelig. Det er, hvad vi må kæmpe for at sikre.«

Et gigantisk skridt frem mod dette gennembrud ville være, at USA gik med i BRIKS. [Apellen for netop dette, som Schiller Instituttet](#) udsendte tidligere på ugen, og som nu har fået flere end 100 underskrifter fra prominente personer på alle kontinenter, har tiltrukket sig seriøs opmærksomhed i Kina, hvor flere store nyhedstjenester og nyhedsmedier har rapporteret om dette initiativ.

Underbyggende artikler:

Helga Zepp-LaRouche: »25 år efter den forpassede chance i 1989 har vi endnu en chance, denne gang den sidste«. 2. nov., 2014

Helga Zepp-LaRouche: »Tiden er inde til at skabe en

verden uden krig.« Hovedtale ved Schiller Instituttets 30-års jubilæumskonference i New York, juni 2014.

Helga Zepp-LaRouche: »Den nye Silkevej transformerer planeten – En ny æra for menneskeheden«, hovedtale ved Schiller Instituttets 30-års jubilæumskonference i Tyskland, oktober 2014.

Forslag til fordybelse:

Lyndon LaRouche: »Den klassiske kunstart kaldet fysisk økonomi«. 1998.

Tema-artikel: »En Prometheus-tilgang til udvikling af nye former for ild. Udvinning af helium-3 på Månen, for en menneskehed med fusionskraft«. Oktober 2014

Helga Zepp-LaRouche: »Lær af Historien: Principperne for fysisk økonomi«. Oktober 2013

Fra LaRouche-bevægelsen 18. dec. 2014: Hamiltons system, »USA's gave til verden«, er nøglen til at løse den strategiske krise

Den russiske præsident Vladimir Putin vil, på sin årlige pressekonference torsdag, den 18. december, meddele sin regerings respons på de forholdsregler til finansiel krigsførelse, som Det britiske Imperium og den amerikanske præsident Barack Obama har lanceret mod Rusland i denne uge. Det står allerede klart, at den russiske regering fuldt ud erkender, som Lyndon LaRouche udtrykte det den 16. dec., at

»dette er ikke økonomiske forholdsregler; dette er krigshandlinger, og vil blive set som sådan af Moskva«.

Og Putins regering har hidtil ikke vist nogen tegn på kapitulation over for krigerisk afpresning, inkl. atomkrig.

Det står ligeledes klart, at voksende politiske kræfter i Moskva kræver omgående vedtagelse af valutakontrol og andre former for kapitalkontrol, som en del af en reorganisation, fra øverst til nederst, af deres finanssystem, i traditionen efter Hamiltons system – præcis, som Lyndon LaRouche har anbefalet, senest i en erklæring den 16. dec., som nu cirkulerer internationalt, inklusive i Rusland. LaRouche tilføjede i dag: Hvad sker der, hvis Putin lukker af for valutaspekulanterne med valuta- og kapitalkontrol? Dette ville annullere deres evne til at konvertere deres spekulative drab til dollar og ville virkelig sætte operationerne mod Rusland under pres. Sådanne forholdsregler kunne vise sig smitsomme i

hele BRIKS og allierede nationer i verden.

LaRouche kommenterede, at briterne og Obamas finansielle 'hvem blinker først'-leg (eng.: 'chicken-game') med Rusland er tegn på, at de er svage og desperate, ikke stærke. Ved at presse Rusland helt til randen, kunne de fremkalde et dramatisk skift mod en tilgang, fuldstændig i Hamiltons tradition, i samarbejde med BRIKS. Og det kunne indvarsle Det britiske Imperiums død: ved at operere ud fra strategisk svaghed (idet deres direkte krigsmulighed er fuset ud i betragtning af tysk opposition, på højt niveau, til udspillet; de økonomiske sanktioner har givet bagslag, osv.) kunne briterne og Obamas desperate optræning til total finansiel krigsførelse give bagslag og vise sig at blive deres ruin.

Den opgave, der forestår USA i dette øjeblik med krise og muligheder, blev til fulde fremlagt af LaRouche under en diskussion med LaRouche-bevægelsens Nationale Komite for Politisk Strategi i dag:

»Vi har for os en super-BRIKS-forbindelse, der står for at svulme op i Asien, Europa, visse dele af Afrika og i USA og Kina, samt andre steder – f.eks. Indien. Udfordringen består i, at vi befinder os på randen af at gå i krig. Krigen kan have to aspekter. Det kan være en atomkrig, som er organiseret af briterne og deres rejsefæller, eller skal vi sige idioterne.

Eller på den anden side kan vi stimulere blandt nationer, der har et lederskab, som iboende ved, hvad det vil gøre mht. BRIKS-konceptet. Og vores opgave er f.eks. at definere, hvad USA's rolle er i landets deltagelse i en BRIKS-operation. Med andre ord bringer vi nationer sammen, såsom Brasilien og andre lande, som Egypten, som nationer i Asien; vi bringer disse kræfter sammen på en forenende måde, en forening af interesser. For vi har faktisk netop nu en situation, som kan skabe en sejr for menneskeheden – en sejr for menneskeheden, der overgår alt, der hidtil er håndt

menneskeheden. Vi har evnen til at gøre det, hvis vi udfører det job, vi skal. Og man må organisere: man må organisere processen ved at få folk til at blive aktive, som vil give dem intellektuel energi, gøre dem glade! Det er, hvad vi må gøre.

Vi i USA må forstå, at det er vores job, som USA, at sige: Okay, vi har ventet på jer. Og sige det til mange nationer på planeten. Til Kina, f.eks. Kina er en gammel nation; den har været der meget længe. Landet er ikke en fremmed i historien. Men vi kan gøre Kinas egen indsats mere effektiv ved at hjælpe med at samarbejde med dem, osv. Derfor er dét, hvad vi må gøre. Idéen går ud på at aktivere forestillingsevnen hos folk og nationer, og aktivere dem til at erkende mulighederne for deres fremskridt.

Vi står ved fodtrinene, ved fundamentet til den største forandring i den karakter, mennesket har på denne Jord, en forandring, som er noget, der er større end alt hidtil eksisterende. Vi, i USA, må som en katalysator, der har gennemgået en vis historisk udvikling, vi må faktisk fokusere vores opmærksomhed på at sammenbringe nationer, såsom BRIKS-nationerne, over hele verden, samtidig med, at vi bruger den indflydelse og de midler, vi måtte have. Og det vil kunne bringe os en stor revolution, en stor politisk revolution over hele planeten.

Lad os tage Kina. Kina er ikke bare Kina. Kina er også centrum for den vigtigste, revolutionære operation i solsystemet netop nu. Kina har ikke direkte rakt ud efter Keplers hånd; men Kepler forbereder sig, i princippet, på at bringe solsystemet ind i en form for organisation hinsides alt andet, vi hidtil har oplevet.

Vi vil i fremtiden tænke i baner om at rejse ud i rummet – ikke alle skal derud; lad være med at fare af sted – men det, Kina er i færd med at gøre med sit rumprogram, er ikke nogen lille ting! På samme måde, som intet dyr har

menneskelige evner, menneskeligt potentiale. Vi kender mange mennesker, der blot er dyr, fordi man lader dem blive sådan. Men når man tænker på, hvad Kina gør med sit rumprogram, der er det førende program af sin art på planeten, i solsystemet, så vidt vi i øjeblikket ved.

Når vi aktiverer denne del af Kina, eller er behjælpelige med at aktivere det, og vi gør det samme i Egypten; det er denne form for operationer, som USA skal udføre! Vi må have beslutsomheden til at være en hjælpende hånd i at bringe disse nationer på planeten sammen i en fælles march mod en sejr, og tage Kepler i hånden.«

Billede: Scene fra underskrivelse af Den amerikanske Forfatning i Philadelphia, 1787. I forgrunden ses siddende Benjamin Franklin, med Alexander Hamilton, der læner sig over mod ham. Stående bag bordet, hvor de delegerede skrev under, er George Washington. Billedet er kunstnerens fremstilling af et fiktivt møde, idet alle disse personer ikke menes at have været samlet på samme tid. Billedet hænger i Capitol, der huser Den amerikanske Kongres. Kunstneren er Howard Chandler Christy.